

Að nemendur þroskist
á náminu...

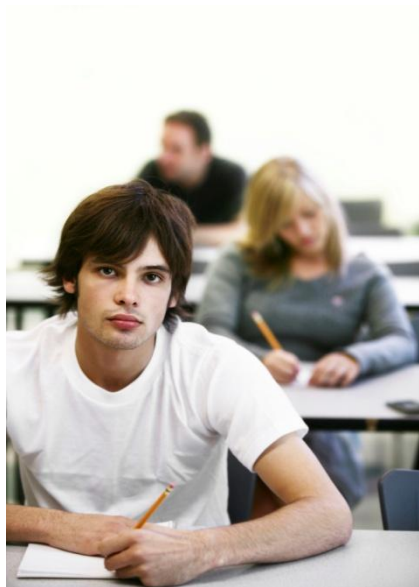
Hafþór Guðjónsson

Margur hyggur, að fræðslan á barnsaldrinum miði eingöngu til þess, að veita börnunum þá þekkingu, er þau þarfnast síðar. Auðvitað er það mikils vert, en meira er þó í hitt varið, **að vitsmunir barnanna þroskist á náminu,** athygli glæðist, ímyndunarafl auðgíst, skilningur skerpist, andlegur sjóndeildarhringur víkki.

Magnús Helgason (1919). *Uppeldismál – til leiðbeiningar barnakennurum*, bls. 10

Viðhorf til náms

Einstaklingurinn

Sálfræðileg nálgun

Nám sem viðtaka

Nám sem hugsmíð

Samfélag

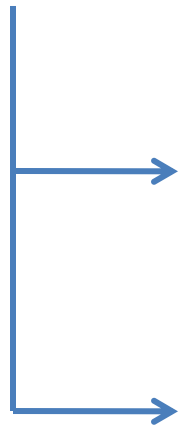
Félags- og menningarleg
nálgun

Nám sem þátttaka

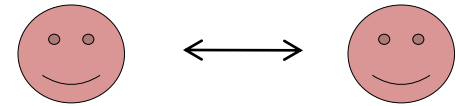

Tungumálið

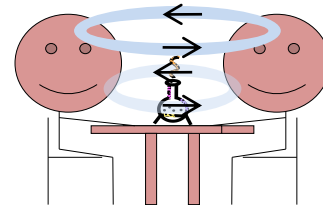
Tungumálið er meginskilyrði þekkingarsköpunar. Það er í gegnum tungumálið sem reynsla verður að þekkingu. (Halliday, 1993, bls. 94)

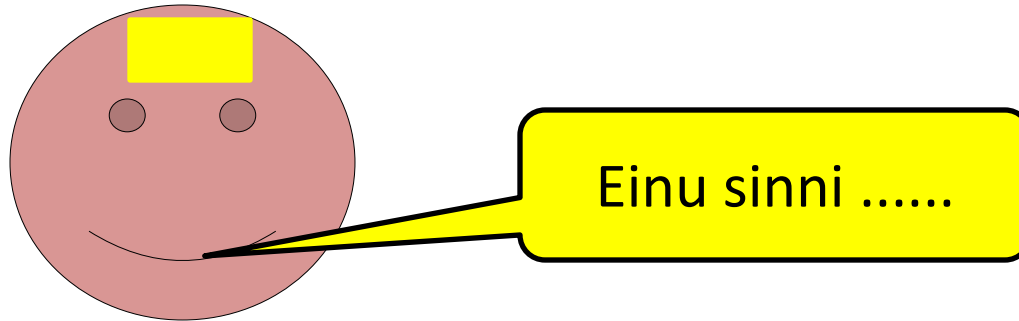
Samskiptatæki
(communicative tool)

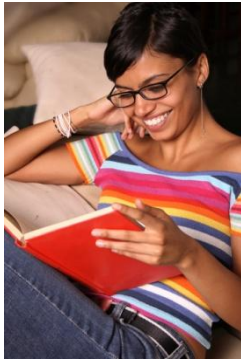
Vitsmunatæki
(psychological tool)

Hefðin: Tungumálið er miðill fyrir hugsanir

Annað sjónarmið: Tungumálið mótar hugsunina

Lestur

Ritun

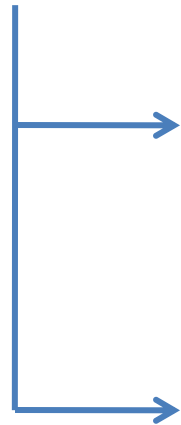
Samtöl

Tungumálið

Samtalið

Samtal um hluti og fyrirbæri

Samtal um texta

Bráðnar!

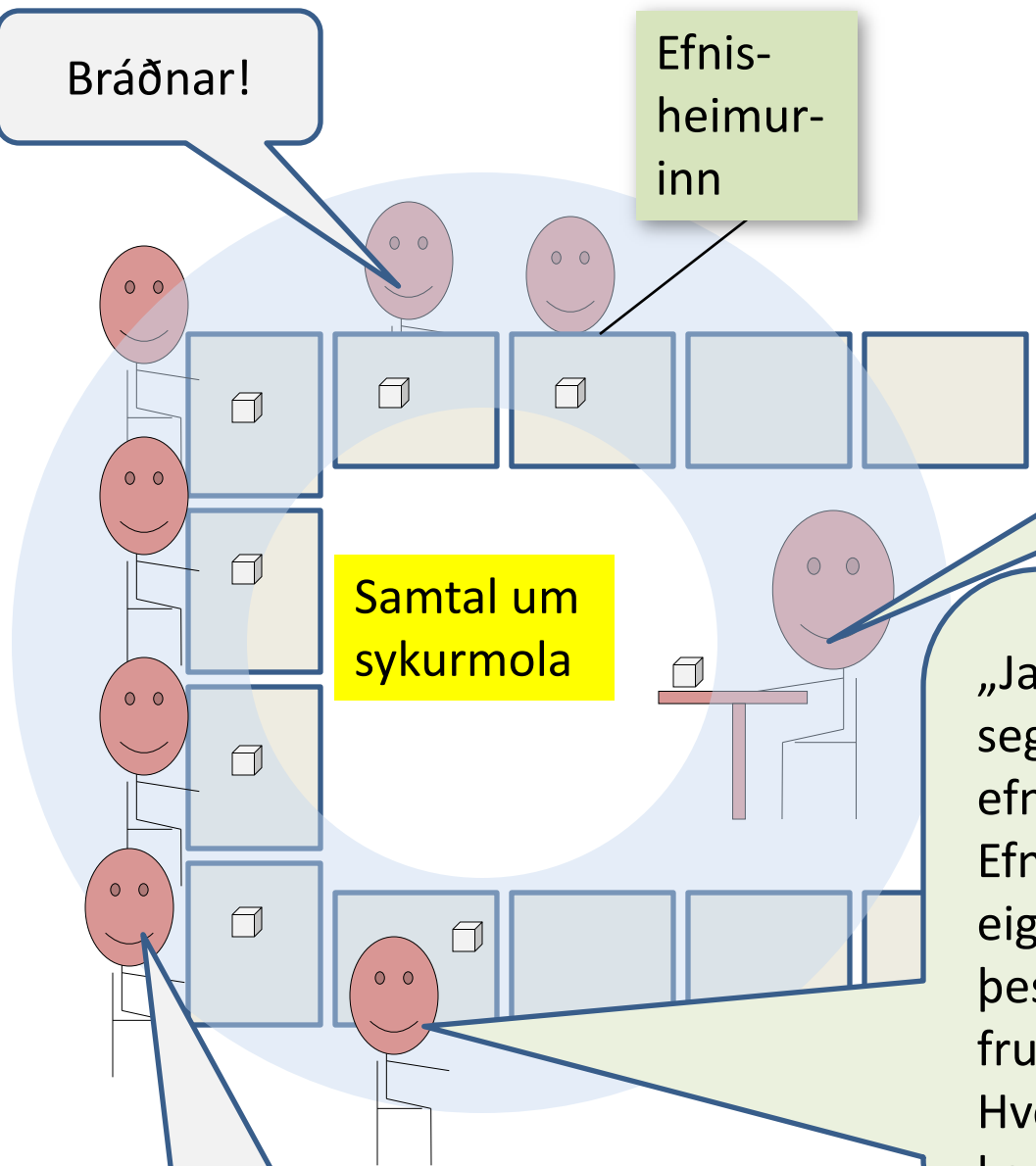
Efnis-
heimur-
inn

Góðan daginn, hvað
segið þið gott?

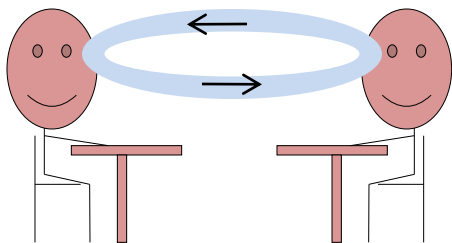
Samtal um
sykurmola

„Ja, ég veit ekki hvað skal
segja. Ég er að kenna
efnafræði, bókina þína,
Efnisheiminn ... en nemendur
eiga svo erfitt með aðskilja
þessar sameindir og
frumeindir og allt það“.
Hvernig á maður eiginlega að
kenna þetta, Hafþór?“

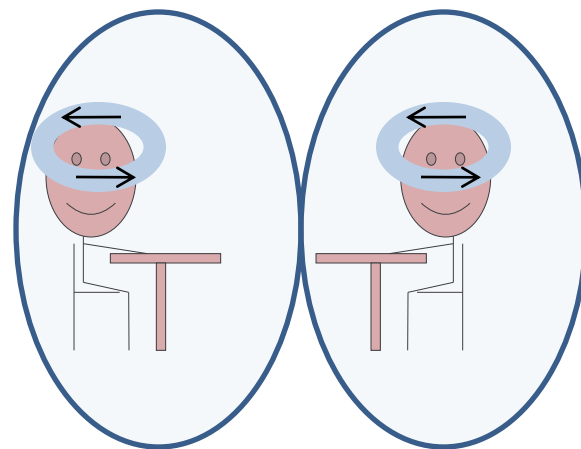
Leysist upp!!!

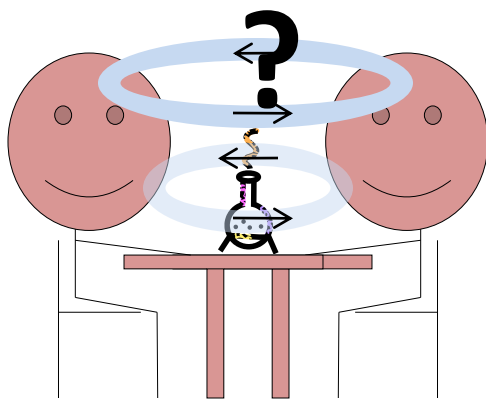
Samtalsgerðir (Mercer, 2000)

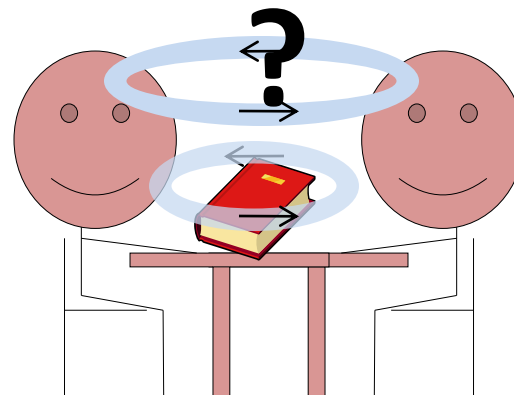
Flæðital

Varnartal

Rýnital

Rýnital

Gæði kennslu markast af því
hvernig kennari talar við nemendur sína.

Rannsókn Mercer (2000)

Kennarar sem náðu góðum árangri í stærðfræði og lesskilningi höfðu ákveðin sameiginleg einkenni:

Þeir notuðu spurningar og svör ekki aðeins til að grennslast fyrir um hvað nemendur kynnu úr námsefninu heldur líka til að styðja við skilning þeirra, til dæmis með því að nota “hvers vegna” spurningar til að hvetja nemendur til að færa rök fyrir máli sínu og ígrunda hlutina.

Þeir kenndu ekki aðeins námsefnið sem slíkt heldur líka leiðir til að nálgast og leysa viðfangsefni og vinna úr fenginni reynslu. Einnig útskýrðu þeir fyrir nemendum tilganginn með þeim námsathöfunum sem þeir skipulögðu og hvöttu nemendur til að tjá hugmyndir sínar.

Þeir nálguðust nám sem félagslegt fyrirbæri, þ.e. hvöttu nemendur til að deila hugmyndum sínum hver með öðrum, hlusta hver á annan og hjálpa hver öðrum til skilnings.